

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bono Sodalitatis Partheniæ, Et Officiis Sodalitatis Erga Deiparam Patronam

Bourgeois, Jean

Antverpiæ, 1622

Cap. 7. Gymnasium est omnis Christianæ virtutis & perfectionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48699)

58 DE BONO SODAL. PARTH.
Iescumque sint, portare, donec forme-
tur in eis Christus.

C A P V T VII.

*Sodalitas Gymnasium est omnis Chri-
stianæ virtutis & perfectionis.*

Q Vos in spiritu genuit, & in lucem
extulit immortalis spei B. Mater,
eosdem ad omne virtutis studium insti-
tuendos curat Sodales suos; habet ad
eos scholam virtutū suarū optima diui-
narum disciplinarū magistra, ab optimo
& ipsa primitus erudita magistro, Spiri-
tu sancto imprimis mentem eius inhabi-
tante, omniumque eius dum viueret a-
ctionū inspiratore & directore; tum verò
& à filio Deo Salvatore triginta trium &
ampliùs annorum domestica consuetu-
dine, familiarique & muta & viua ser-
monum & exemplorum institutione ad
omnem perfectionem efformata. Quos
suos in schola virtutū eximios progres-
sus æmulari nos cupit, & quemadmodū
Apostolus, sic & ipsa iustiùs adhortatur:

Imi-

Imitatores mei estote, sicut & ego Christi.

Præclarè Ambros. Hic sumatis licet *Lib. 2. de Virgin.*
 exempla viuendi, vbi tanquam in exemplari magisteria expressa probitatis, quid corrigere, quid effugere, quid tenere debeatis, ostendunt. Primus discendi ardor, nobilitas est magistri. Quid nobilius Dei matre? quid splendidius ea quam splendor elegit? hoc huius scholæ gymnasiique præcipuum decus est & ornamentum, quòd Dei matre magistra gloriatur, quòd eius, quam Deitatis ipse splendor Dei Filius elegit in parentem, veluti clarissima luce refusa collustretur. Alterum decus in numerosa præstantium condiscipulorum frequentia, quorum assiduitas, diligentia feruorque addiscendi, & moribus exprimendi Magistræ virtutes, non mediocriter acuit exstimulatque ceterorum studia: quos inter postremum obtinere locum sanctæ cuiusdam æmulationis pudor est haud erubescendus; quos præeuntes insequi, si non proximo, at aliquo post interuallo, tametsi per nos maximè segnes torpidique simus, tamen incitamus at-

que impellimur. Multum valent hæc domestica & quotidiana consimilium nostri Sodalium exempla, nec parum promouent eorumdem incensi ad pietatem sermones & adhortationes, magnam vim habet plurimum in eodem virtutis studio conspirantium simul iuncta contentio. Nam quod maximi est æstimandum, & est velut tertium huius scholæ decus, usurpatur hinc ab vniuersis Sodalibus crebra virtutum omnium exercitatio; qua quidem exercitatione profectus vberior & copiosior, quàm multa prælectione continetur: quamquam non deest prælectio, vt mox dicam; sed ad prælectionem accedat oportet exercitatio, quæ potior est & fructuosior. Ipse enim vsus optimus est omnium magister, neque parari & in animum induci virtutes queunt, nisi ipsarum vsu & exercitatione, cuius maximam oportunitatem præbet Sodalitas, cum generis omnis officia atq; exercitia pietatis à suis reposcat Sodalibus, suisque ea legibus mandet, ac præscribat institutis. Notat id ipsum in Ethnicis Philosophus, ad virtu-

tes

2. *Ethicor.*

c. 4.

tes in animum inducendas nullam esse
viam, præterquam earum officijs & a-
ctionibus exercendis; quod contra fit,
inquit, à plerisque, qui quod de virtuti-
bus disputant, id sufficere credunt; simi-
les ægrotis qui medicorum quidem præ-
cepta diligenter auscultant, sed ea dein-
de non obseruant; quare vt hi corpore,
sic illi numquam animo valebunt. Iam
verò prælectio diligensque præceptorum
traditio in hac Deiparæ schola minimè
desideratur, cùm in hebdomadarijs cõ-
uentibus, tum in priuatis congressibus;
& ipsa Virginis vita sanctissima, virtutũ-
que clarissimarum inspectio, præstantis-
sima est habenda prælectio, quam idem
B. Ambrosius luculenter admodum ex-
pressit. Talis, inquit, fuit Maria, vt eius
vnius vita, omnium disciplina sit: si igitur
auctor nõ displicet, opus probemus,
vt quicumque eius optat præmium, imi-
tetur exemplum. Ac mihi quidem prima
prælectio videtur ea quæ ad externum
decorum, modestiamque vultus & oris,
totiusque corporis honestam speciem
pertinet. de qua idem Ambros. Nihil

toruum in oculis, nihil in verbis procax,
 nihil in actu inuerecundum; non gestus
 fractior, non incessus solutior, non vox
 petulantior, vt ipsa corporis species si-
 mulacrum fuerit mentis, figura probita-
 tis. Bona quippe domus in ipso vestibulo
 debet agnosci, ac primo prætendat in-
 gressu nihil intus latere tenebrarum. Ea
 prima debet esse cura Parthenij Sodalis,
 vt cui Dominæ famuletur Angelorum
 Regina, ipso corporis externo gestu at-
 que habitu commonstret; vt Virginis se
 esse in clientela ac famularu, virgineis
 exprimat oculis, gestibus, moribus, ipsa-
 que verecundæ frontis & oris honesta
 specie. Ceteram Deiparæ morum graui-
 tatem, domesticam imprimis solitudinē,
 foras prodeundi raritatem, incedendi
 maturitatem, loquendi parcitatem, orā-
 di legendique diuinos codices assiduita-
 tem describit idem Ambros. Corde hu-
 milis, verbis grauis, animi prudens, lo-
 quendi parcior, legendi studiosior, non
 in incerto diuitiarum, sed in prece pau-
 peris spem reponens; intenta operi, ve-
 recunda sermone, arbitrum mentis so-
 lita

lita non hominem, sed Deum quærere: prodire domo nescia, nisi cùm ad Ecclesiam conueniret, & hoc ipsum cum parentibus & propinquis, operosa secreto, forensi stipara comitatu; nullo tamen meliore sui custode, quàm seipsa, quæ incessu affatuque venerabilis, non tam vestigium pedis rolleret, quàm gradum virtutis attolleret. O Beatum Sodalem, qui cùm foras procedit, hanc sibi viæ duce ac comitē veluti Pedagogum adsciscit; à quo contineatur in officio, cuius in vestigijs sua rutissimè collocet, qui quoad potest recordatione perpetua sibi præsentem D. Matrem, & filium Saluatorem affingit, cuius in cōspectu peccare vereatur, à quo solatium præsidiumque in omni rerum euentu securus expectet!

Altera prælectio quoad ordinem modumque singularum quas quotidie vursurpamus actionum: Quî Deo sit vacandum, quî moderatè corpori seruiendum, quî cum maioribus natus, quî cum paribus & æqualibus agendum, de quibus Ambros. Quid exequar ciborum parsi-

mo-

moniam, officiorum redundantiā, alterum ultra naturam superfuisse, alterum ipsi naturæ propè defuisse? Illic nulla intermissa tempora, hîc congeminos ieiunio dies, & si quando reficiendi successisset voluntas, cibus plerumque obuius qui mortem arceret, non delicias ministraret. Dormire non prius cupiditas, quàm necessitas fuit; & tamen cùm quiesceret corpus vigilabat animus, qui frequenter in somnis aut lecta repetit, aut somno interrupta continuat; aut disposita gerit, aut gerenda pronuntiat. Non lædere reos, bene velle omnibus, assurgere maioribus natu, æqualibus non inuidere, fugere iactantiā, rationem sequi, amare virtutem. Hæc aliaque qui volet plenius apud ipsum legat Ambros. illustria Sanctissimæ Virg. exempla morum, in vsus quotidianos traducenda: sed longè præcipua, cui plurimum studij atque operæ sit adhibendum, prælectio videtur heroicarum eiusdem virtutum cùm Theologicarum fidei, spei, charitatis; tum moralium prudentiæ, iustitiæ, fortitudinis & temperan-

ran-

rantia, quæ suis singulæ locis erunt ediferendæ: est enim aliquanto prolixior, & ad fructum longè quasi vberima tractatio. Nunc ex omnibus Deiparæ virtutibus tres delegisse sufficiat: quas eius studiosus auditor quotidiana repetitione studeat altiùs infigere menti, & per omnem vitam vsurpare frequentius, humilitatem, castitatem, charitatem. Cumque in hac schola magis orando quàm nitendo proficiatur, eas virtutes ardentibus precibus, votis atque suspirijs à Christo Domino per Virginem Matrem auferre contendat; nec vllus abeat dies, quin eas cum à Virgine Matre, tum à Salvatore filio pia quadam contentione mentis efflagitet. Beata planè schola Deiparæ, quæ aut eadem est illa Christi Domini, aut ad illá proximè accedit, occulta & à sensibus remota schola, in qua docet interiùs cęlestis Pater in anima per internas gratiæ excitantis allocutiones, per illuminationes & inspirationes, auditoris cuiusq; moribus ingenijsq; accommodatas, cōgruas, potētes, efficaces, sine quibus parū, aut omnino nihil externa

vox doctoris promoueat. De qua schola
 Christus Dominus : *Erunt omnes docibiles*
Ioan. 6. 45. Dei. Nemo venit ad me, nisi Pater qui misit me
traxerit eum: Omnis qui audiuit à Patre meo
& didicit, venit ad me. Verū beneficio Pa-
 tris ac Filij, omnis quoque qui audiuit à
 Matre discit & venit ad filium. Trahit &
 illa quàm plurimos ad filium, & hoc eru-
 ditione potissimùm interna, suos institui-
 turat accommoda mētis illustrationum
 & inspirationū schola, quarum semper
 oportunā copiam procurat, eo impēsius
 & sollicitius, quo vicissim in suo cultu
 propensiores intuetur. Ab ijs præsidijs
 gratiæ congruæ pendet omnis noster in
 virtute, & Christiana perfectione pro-
 gressus : ad quæ item excipienda cūm
 mentem nostram veluti subigat atque e-
 molliat ipsa in Virginem Matrem, quæ
 plenissima est suauitatis & amoris, pietas
 & obseruantia; non malè quispiam Dei-
 paræ cultum, quo & præsidia gratiæ co-
 piosè impetrantur, & nos ad illa exci-
 pienda comparatur, ad virtutem om-
 nem & perfectionem maximè compen-
 diosam viam esse contenderit.